

stige ud der og tage med et andet Tog. Jeg kan slet ikke indse, at der vilde være noget til Hinder for, at ogsaa de, der skulle til Aalborg, maatte stige ud eller ind paa et tidligere Tidspunkt, saaledes at Sovevognen ikke gik hele Vejen op. Nu kunde den højtærede Trafikminister jo sige: Ja, men om Aftenen ere vi nødte til at have Vognen i Aalborg, for den skal gaa fra Aalborg Kl. ca. 9, og saa maa den være der, for at Passagererne kunne stige ind i den. Jeg kunde fristes til at komme med en Hensætning til den ærede Trafikminister. Kunde der ikke være Rimelighed for, at vi, der skulle helt op til Nordjylland, kunde tage Plads i Sovevognen i Nyborg, saaledes at vi altsaa rejste med Toget Kl. 8 herfra til Nyborg som almindelige Passagerer, og saa der stige ind og gik med Sovevognen op til Aalborg, medens paa den anden Side det Tog, der gaar her fra Kl. 12 om Natten, fik en Sovevogn med, som ikke gik længere end til Langaa eller allerhøjest til Randers. Det vilde ganske vist blive to Sovevogne, men der blev kun en, der skulde passere Store Bælt. Jeg tror, at de rejsendes Ønsker mere vilde imødekommes ved en saadan Ordning end ved den nuværende.

C. C. Andersen: Jeg kan ikke dele den Tilfredshed, hvormed den ærede Finansminister udtalte sig om de Bevillinger, der findes paa Finansloven til sociale og humane Formaal. Det staar saaledes for mig, at vi kun ere ved Begyndelsen af disse Spørgsmaals Løsning. Der er mange Krav oppe, som endnu ikke ere komne i Betragtning, og som med stædse større og større Styrke kræve en Løsning. Der er saaledes det Krav, som Finansministeren nævnte i sit Foredrag, om Understøttelse til arbejdsløse. Det trænger sig paa med stædse større og større Styrke, fordi de arbejdsløses Antal antager større og større Dimensioner og Arbejdsløshedsperioderne blive længere og længere. Det er et af disse Spørgsmaal, som vort Samfund bliver nødsaget til at søge at finde en tilfredsstillende Løsning paa. Men i øvrigt, og saa de humane og sociale Spørgsmaal, som vi alt have forsøgt at løse, nemlig Alderdomsforsørgelsen og Sygeplejen, lade jo meget tilbage at ønske, og der bør gøres en hel Del mere, end der er gjort, for at bringe dem ind i et mere humant Spor end for Øjeblikket. Jeg tror, der er saa meget større Grund til at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, som den Del af Befolkningen, disse sociale Love

angaa, jo er den, der ved sit Arbejde og Virksomhed netop i højste Grad bidrager til Statskassens store Indtægter. — Jeg kan heller ikke være saa ganske enig med det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), naar han udtalte, at denne Finanslov vil blive modtagen med Glæde i alle Hjem. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret deri, men at der er mange Hjem, hvor man med Bekymring se paa de stædse stigende Militærudgifter, og hvor man har den Opfattelse, at disse Penge bør anvendes paa en for hele Samfundet mere gavnlig Maade.

Det er kun disse ganske almindelige Bemærkninger, jeg har ønsket at gøre. Der er dog et enkelt Punkt, som jeg kortelig vil tillade mig at berøre. Det er § 2, II. B. 1. a. Der er der opført til Opskovnings- og Transportudgifter 225,473 Kr. 20 Øre. Denne Post blev i Folketinget foreslaaet forhøjet med 15,000 Kr. med det Formaal for Øje at yde Skovarbejderne en Lønningsforhøjelse af 40 Øre daglig. Det blev imidlertid forkastet. Jeg tillader mig at fremdrage Spørgsmaalet her i Haab om, at det her maa møde større Velvilie end i det andet Ting. Disse Skovarbejdere have nemlig kun en Dagløn i Vinterhalvaaret af 1 Kr. 60 Øre og i Sommerhalvaaret af 2 Kr. 20 Øre. De vilde altsaa efter det stillede Forslag faa 2 Kr. og 2 Kr. 60 Øre, hvad vistnok enhver maa indrømme, er saa lidt, som det vel kan være, for saa vidt det skal lykkes en Familiefader at kunne forsørge sin Familie dermed. Jeg vil meget indstændigt henstille til det høje Ting og Finansudvalget at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, om mulig fremme det, saaledes at det kan lykkes paa indeværende Finanslovsforslag at give disse Skovarbejdere denne ganske ringe Lønforhøjelse.

Udenrigsministeren (Raben-Levetzau): Efter de Udtalelser, der ere faldne fra det 1ste ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), har jeg egentlig ikke meget at sige om den lille Bevilling til Fredsbureauet i Bern, idet det ærede Medlem ganske udtalte mine Tanker om dette Spørgsmaal. Udenrigsministeriets Budget er jo i finansiell Henseende ikke noget stort og betydeligt Budget, og jeg havde helst set, at det var gaaet gennem dette Ting uden at give Anledning til nogen Meningsforskel. Da der imidlertid alligevel er kommet en saadan frem, maa jeg sige, at jeg er glad over, at det ikke er i Anledning af et i finansiell Henseende